

Dresach laa i en snever, solforladt, halvanden Mil lang Kløft, i hvis Bund en vild Bjergstrøm tumlede afsted og dannede ligesom en uafbrudt Række smaa Vandfald. Til begge Sider var Bjergskraaningerne skovbevoksede næsten op til Tinderne; men i Syd lukkedes Kløften af et mægtigt og fuldkommen nøgent, rødgraat Fjeld, »Hoher Goll«, hvis Sneryg de fleste Dage af Aaret var skjult af Skyer. Byen laa omtrent ved Foden af dette Fjeld og bestod af to Rækker tæt sammenbyggede Træhuse, der dannede en s-formet, stærkt stigende Gade i Fortsættelse af Landevejen, der løb langsmed Floden. Lidt nedenfor Byen, paa Toppen af en lille, fremskudt Høj, om hvilken Floden krummede sig, laa en gammel, kindtandsformet Borglevning, der benyttedes som Tinghus. Til den anden Side laa Kirken med et spydspidst, blodfarvet Spir.

Indtil for godt et halvt Aar siden havde der rundt om Byen bredt sig et frugtbart Englandskab;